Ketabton.com

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

|||||||||||||||||||||||||||||||||||||

دکتاب نـــــــوم : بېله دنیا

لیکـــــــــــوال : شهزاده "شیرین زوی"

دچـــاپ کـــال : ۱۳۸٤

دچاپ شمېـــــر : زر (۱۰۰۰) ټوکه

بـــــیـــــــــه : ۲۵-افغانۍ

کمپـــــــــوزر : شاهین "شیرین زوی"

درلاسه کولوځای : میرویس کتاب پلورنځی

)بورډ،ناصرباغ سرک،لومړۍ کوڅه،درېیم اوڅلورم دوکانونه(

دچــاپ حـــقـــوق خـــونـــــــدي دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهداء

دخپـــل پـــلارسپېڅـلــي روح ته،چې پـرجـدايـۍ يې ممتازنه شهزاده بهرام اوبيايې شيرين زوی کړم زانګو ، تخت او پالنګ ځينې پوزي ته نصيب راوړم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر، خیال او ذوق

گرانولوستونکیو!انسان که هرڅومره دقیقه څېړنه،پلټنه اوکتنه وکړي،نوبیابه هم یوتوکی له بل سره په ټولو خصوصیاتو کې یورازونه ویني٠

څښتن تعالی هرڅه ته خپله،خپله ځانګړتیا ورکړې،دهرې ونې مېوه خپل رنګ او خپل خوندلري اودهربوټي له بل سره ځانګړی توپیروي٠

دشولواوغنموبوټي لکه شمله ورافغانان په سر کې وړي نیسي،دالوګانو بوټی لکه ښامارپرخزانه پروت وي اودجوارو بوټي لکه هیله منه ښځه خپل بارته په خپله خېټه کې ځای ور کوي٠

دغه توپیرنه یوازې دنباتاتوترمینځ لیدل کېږي بلکې په ټول کاینات کې وجود لري؛کاینات څښتن تعالی دانسانانود ګټې لپاره پیداکړي،خوداچې انسانان هم په خپلوکې توپیر لري،نوڅوک ترې ډېره ګټه اخلي اوڅوک لږه٠

په انسانانوکې دتفاوت ډېرلاملونه دي،خو دلته یې مونږد فکر،خیال اوذوق پرتوپیرغږېږو٠

څښتن تعالی هرانسان ته فکر،خیال اوذوق ورکړی،خوچا ته یې عالي فکر،عالي خیال اوعالي ذوق ورکړی اوچاته یې

ادناچــــا ته یې لږاوچا ته یې ډېر٠

دکم اوزیات،غښتلي اوناغښتلي فکر،خیال او ذوق خاوندان ټول دهمدغوتوکیو پرملتیا خپل ژوند تېروي٠ دژوند هرلوري ته دخیال پر وزرو الوځي اود فکرپرعصا ور روانېږي٠

فکراوخیال دانسان د خودۍ اوهوښیارۍ سترګې دي اود همدغو سترګو په واسطه دښه اوبدتوپیرکوي٠

خبره نه اوږدوم،البته دومره وایم،چې دفکر، خیال اوذوق دغه تفاوت چې په عاموانسانانو کې شتون لري،شاعراو لیکوال هم ترې بې برخې نه دی٠

هیڅ شاعراولیکوال نشي کولی،چې دخپل ذوق پراساس یوې لیکنې یاشعرته داسې معیار وټاکي،چې دهرچا د ذوق استازیتوب پرې وکړای شي اویاپه بله وینا،چې هرڅوک یې ورسره همغه رازومني کوم چې هغه منلی وي٠البته ورته ذوقونه به وي،خومونږ ته ښایي،چې دړندوپرڅېردبل پراوږې لاس اینښی دخپل منزل پرلوري ولاړ نشو٠

مونږباید دهرشاعراولیکوال پرهنري هڅې د خپل فکر خیال اوذوق پراساس قضاوت وکړو نه د کوم بل ښاغلي پر هغې سریزې اومقدمې،چې دچاپرکتاب یې کښلې وي:- ((ډېر ښه شعرونه یا نثرونه دي))-: ځکه،چې ((دنیا پــــرخپلو

سترګولیدل کېږي))٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزې یامقدمې کښوونکي که هرڅومره ریښتینی قضاوت کړی وي بیاهم شونې نه ده،چې ارومرو به زمونږله غوښتنو سره کټ مټ برابروي؛ځکه، چې ذوقونه توپیرلري٠ یوشاعرویلي -:

دچابه شنې سترګې خوښېږي دچاتورې...

که مونږیونالوستی کتاب دسریزه کښوونکي پرهغه معیار ومنو،چې هغه منلی؛نودستاینې یا نیوکې پروخت ښایي له دې پوښتنې سره مخ شوو ،چې څه خوبۍ یاخامۍ لري؟؛نوله مونږسره به له دې پرته،چې ووایو پلاني صاحب پرې ډېره ښه لیکنه کړې؛ ډېرښه يې ستایلی،بل ځواب نه وي٠

خوکه پوښتونکی ووایي،چې دپلاني صاحب، خو ((کرت)) ډېرخوښېږي، آیا ستاسوهم خوش دي که څنګه؟٠

ستاسوځواب پرتاسو،خوزماځواب به هغه دچا خبره وي چې:-((زه،خودجلادخان وروریم پر کرتواوغوړیوڅکه هم نه کوم))٠

په درنښت

شهزاده"شیرین زوی"

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلی پاچا شو!

دکال ځلور واړه موسمه لکه ځلورسياسي سيالان په توده سيالۍ دکايناتو ډګر ته پر دي غرض راووتل ، چې د انسانانو پر ذهنونواوذوقونو خپل ځانونه ومني اودزړونو په هېواد کې دبادشاهۍ مقام تر لاسه کړي،چې دهمدغه پلان دپلي کېدو لپاره دوبي (اوړي)دمچانو،مياشواو غومبسو الوتکې ؛د مېږتنو،لړمانواوغونډلانو،شوبلې؛د سمسرواو مارانواوږده،اوږده ټېلر(ترېلي)اودزوروري ګرمۍ ګوريلايي لښکر له ځان سره راوست اوپه شنه زور يې خپل ځان پر خلکو وروتپه،چې زړونه اوذوقونه يې دنه منلوپرغرض لا تر اوسه بېړنۍ مظاهرې او لاريونونه کوي٠

مني(خزان)له راتللوسره سم دښکلاګانواو رنګينيوپه وژلو لاس پورې کړ اولکه وحشي چنګېز يې دښکليو ښکليو ګلانواوښايسته ښايسته شنو پاڼوجنازې رواني کړې؛ونو او بوټو ته يې دخړو خاورو رنګ ورکړ اود مساوات غوښتونکي په توګه يې ټوله نړۍ يوډول خړه پړه کړه خو زړونواوذوقونو ته يې لاره ونه مونده٠

سړمنی (ژمی) له بادونو،بارانونو،واورو،ږليواوله سختې يخنۍ سره راغی٠که څه هم خلکو د ټينګار په توګه تاوده کالي،څادرونه،کمبلې اوبړستنې واغوستې،خوخپلې غېږې يې ورته خلاصې نه کړې٠

پسرلي(بهار)پرخپل راتګ دښتوته رنګينې لوپټې ډالۍ کړې؛پرغرو او رغو يې ګلونه وشيندل،ونې اوبوټي يې ګلغونچې کړې اوانسانانوته يې دمينې،محبت،رنګونو، خوندونو،جوش اوجذبو پيغامونه له ځان سره راوړل ٠

خلکو،چې دپسرلي پر زړه پورې اوګټورکارونه وليدل،نو دښکلا انځورګرانو(شاعرانو اوليکوالانو) پرخپلو ليکنو ولمانځه؛سيندونه ورته له خوشحالۍ پر نڅاشول،طوطيانو او بلبلانو ورته دهرکلي پرسندرو پيل وکړ،زړونو اوذوقونو د منښت رايې ورکړې،پسرلی پاچاشو اوپرخپلو سيالانويې ومنله،چې ((انسان داحسان تابع دی)) او ((پر زور کلي نه کېږي((٠

{شهزاده"شيرين زوی "کاوون جريده : لومړی کال ، شپږمه ګڼه ، ۱۳۸۲ ل هـ کال- زمری{

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان دگیاه په بڼه

هغه شپه،چې دخوني له څلورو دېوالونوپرته مې نورهېڅ نه ليدل،نه ستوري وه اونه سپوږمۍ،د ديوالي گړۍ ټک ټک ته غوږ غوږ اودځراغ تتې رڼا ته سترگې سترگې پرخپلې بسترې پروت وم٠ذهن ته لکه دشاتو مچۍ بلافکرونه تلل او راتلل٠دخيال مرغه مې ددنيا اوعقبا پرغرونو الوتنې کولې،د خوب ښاپيرۍ لکه حياناکه پېغله دشوگير له وېرې نه راتله،خوزه ورسترگې په لاروم،چې ناڅاپه د انسانيت پټ اوښکاره دښمن دخپلو موريدانو داخرگندونه،چې ((انسان لکه گياه پيداکېږي اوپنا کېږي ـ نه جنت شته اونه دوزخ))ديوې تورمخې ښځې پربڼې زمادزړه انگړته راوستله٠

دزړه کورته ددغې تورمخې ښځې په راتلودخونې کوربه چې ايمان نومېده دمخنيوی پرغرض راپورته

شواودهغې په مخ کې لکه غر ودرېده٠ هغه نه غوښتل چې هغه تورمخې ښځه زمادزړه سپېڅلې خونې ته ننوځي،خوددغې نظريې،چې((انسان لکه گيا٠٠٠))دلرونکيو پيردومره مکارو،چې حضرت ادم (ع) او بي بي حوايې له جنت څخه کوچېدوته اړکړل٠

هغه پرخپلو مکرونوخپله تورمخې زمادزړه په خونه کې ميلمنه کړه اوزه يې دڅېړنې سوداپسې د فکربازارته واستولم٠مادتصورسترگۍ(عينکې) پرسترگوکړې اوانسان مې دگياه پربڼې وڅېړلو٠

هغه له يو واړه زړي څخه پيداشو،دځمکې تيونه يې ورودل اودبادپه ځانگوکې ځنگېدو؛چې لږ غټکی شو،د ويالې شېدې يې څښلې اودلمر ډوډۍ يې خوړله٠صورت يې مخ پرغټېدو اوعمر يې مخ پرکمېدو روان و٠دپسرلي ځواني پرې راغله،وخت پر وخت پرې دبارانونو خوشحالۍ اودطوفانونو غمونه راتلل٠دخزان زړښت يې لاپاڼه نه وه ژېړه کړې، چې يو بزگر ورته لکه دمرگ پرښته راغی او د لور پر اجل يې ورته دروح اوتن اړيکې پرې کړې٠د ځنکدن ترخه يې پرې وڅکل،دخپل څادرپه کفن کې يې ونغاړه اودخپل کاله ادېرې کې يې دبوساړې په تورلحدکې کېښوده٠

هغه په خپل نوي اونا اشنا کورکې دتيارو په غېږه کې پروت و؛نه يې دوتلو لاره وه اونه پرې ددنيا هوالگېده،خوکله چې موسم لکه اسرافيل(ع) شپېلۍ پوکړه اودمني محشر پرې راغی،نوله خپل قبرڅخه راپورته کړای شو،خودنياهغه ډول نه وه چې ده ليدلې وه٠يوشين بوټی هم نه و تول ده ته ورته له قبرونو راوتلي وه اودخپل راتلونکي ميزان ته هک پک پاتې وه٠ځينې يې لکه له گناه ډک د نغريو اوتنوروټو دوزخونو ته اوځينې يې دڅارويو د خېټو دوزخي کندوته پرراکښلوراکښلو وړل کېدل ،خو ځينې نورلکه نيک عمله مومنان له دغو دوزخونو خونديې پاتې کېدل اودهوا مرغان به لکه درحمت پرښتې راتللې دوی به يې په خپلو منگولو کې دباغونو اوگلبڼونوجنتونوته وړل اوهلته به يې لکه دعمل برابر مقام چې ورکوي،ځينې به يې دونو په لوړوڅانگو کې اوځينې به يې دگل بوټو په منځ کې کېښودل٠دپرخو حورې اودشبنمو غلمان به يې پرته ليدل، دنرگسو ورمې به پرې لکه دجنتيانو ارگمي لگېدل اودتاکونوله سترگو به پرې شراب څڅېدل٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماچې انسان دګیاه پربنې هم په دوزخ اوجنت کې وڅېړلو،نودفکر له بازاره ډېرپه ببړه راستون شوم ، چې هغه تورمخې ښځه دخپل زړه له خونې څخه ورتېم،خوهغه لکه مارخوړلې په زړه بیداره وه اوزما تر رټلو یې دمخه پښې سپکې کړې وې۰

شهزاده"شیرین زوی"ورځ مجله:ځلورم کال، پنځمه ګڼه ۱۳۸۳ل هجري: وری اوغویی پرله پسې ۲۵ ګڼه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېنداره!

له ماهېنداره ورکه وه؛ماخپل ځان نه ليده؛ماچې هغه په کوم دېوال اودکومې دروازې ترڅنګ ليدلې وه، هغه دېوال نړېدلی اوهغه دروازه نه وه ۰

زه لکه دلېونيانو مير، ببر سراوخېرې ګرېوان ګرځېدم،ماته د ورکې هنداري اندېښنودغمونو اغزن لباس اغوستی و۰ژوندمې دلېوني زړه له لاسه دزهرو په پياله کې پرېوتی و۰زماپرخفګان هرڅه خپه خپه ښکارېدل،خو((بده ورځ ورور نه لري)) نه يې غوښتل،چې له ماسره دزهرو پياله غړپ کړي،خوشحالي راته نېږدې نه راتله اوخندامې سيوری پرېړبرو ويشتو؛ستورو راته حيران حيران کتل اوسپوږمۍ به لکه هغه پېغله،چې له خپله ياره ېېله شوې وي دخپلې رڼااوښکې دورېځوپه لوپټه پاکولې؛مابه،چې هرڅلالرونکی توکی وليد، نو ورمنډه به مې کړه،خوهغه به زماهېنداره نه وه۰

مادهغې پرهکله دسحروږمې پوښتلې،خوهغوی به لکه ګونګی ماشومانې ترخوارانه غلې غلې تېرېدې اوهېڅ ځواب به يې نه راکولو۰ماپه ورکې هېنداري پسې ډېرې لارې اوکوڅې ولټولې،له ډېرو دښتومې په خپلو پښوکې اغزي راوړل،خودهرې هڅې پايله به مې هغه پښتو لنډۍ وه،چې :

لادې يوکال ژړلي نـــه دي -- دومره اسانه خولګۍ کله درکومه

مادکال ژړاته ملا ترله،چې هغه له لرې ديو چاپه لاس کې وځليده؛دزړه مرغه مې دسينې په پنجره کې له خوشحالۍ پرترپکو شو،په ببړه ورنږدې شوم،ډېرمې ور وکتل،خوخپل ځان مې په کې ونه ليدو؛سترګې مې وموښلې بيامې وروکتل۰هغه هماغه هېندار وه،خود واده پرنکريزو رنګ اوديو زلمي انځور پرې لګېدلی و۰

{شهزاده”شيرين زوی“ورځ مجله: څلورم کال،شپږمه ګڼه۱۳۸۳ل هـ -غبرګولناوچنګاښ- پرله پسې،۲٦ګڼه}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونه

ونه په څانګواوښاخونو ونه وي٠چې څانګې او ښاخونه يې نه وي،مېوه اوسيورى ونه لري،نو څرګنده خبره ده چې خلک يې ونه نه،بلکې دونې ډډېې بولي٠

دونې بې ښاخه اوبې ثمره ډډهغه انسان ته ورته وي،چې نوريې له مجبورۍ څخه ګټه اخلي،خوهغه دخپلې بې وسۍ پرسبب دهېڅ ډول سرغړونې توان نه لري٠يعنې خلک يې دسوځولو له پاره داسې ماتوي لکه قصاب چې پرتبردڅاروي هډوکي ټوټه ټوټه اوسپک سپک کوي٠څوک يې لکه ګنۍ سپينوي اودخونې چت پرې پوښي،څوک چې غواړي کړکۍ اودروازې ترېنه جوړې کړي ؛نو هغوى يې په لويه اره،اره کوي،ترکاڼ ته يې وروړي،ترکاڼ هغه پر رندې تراشي اوبيايې په

سکينجه کې داسې نيسي لکه مړي ته چې ځمکه په قبرکې عذاب ورکوي نو بيا ورته کښته اوپورته ګوري ،چې يوه تخته بلې ته داسې ورنږدې شوې وي،چې ددوه تختوترمنځ ديوويښته پراندازې تشه هم نه وي،نوبيا پرې په داسې ډول مېخونه ټکوهي لکه څينو چې دځينو پر سرونو ټکوهل ٠

معناداچې،دونې له ډډڅخه انسان پرخپله خوښه خپله اړتيا پوره کوي؛ځکه،چې هغه دځان ژغورنې له پاره هېڅ نه لري؛نه ښاخونه لري اونه هم سيورى او مېوه،خوکه همدغه ډډ،ونه وي يعنې شاخونه، سيورى اومېوه ولري؛نوبيا،خو((زه له تاځاراوته له ما))که څوک ترې مېوه اخلي؛نووخت پروخت به يې پراوبو پالي اودنوروله ډېروبه يې هم ژغوري٠که څوک يې يخ سيوري ته له سوځونکيوغرموپناه ور وړي؛نودکړولو پرځاى به يې د ښېرازۍ هڅه کوي٠

انسان هم بايدهغې ونې ته ورته شي،چې څانګې

اوښاخونه يې لکه ياران اودوستان وساتي اونوريې له يوازيتوب څخه ناوړه ګټه وانه خلي٠

انسان بايددعلم مېوه ولري،چې دنوروګټه ده ته اودده ګټه نوروته ورسېږي٠

انسان بايددهنرپرسيوري نورله سوځوونکيو غرمو وژغوري اوځان دنوروله ضرره خوندي کړي٠

انسان دې له ډډکېدنې ډډه وکړي٠که نه،نود بدمرغيو پر ارې به اره اوپرتبربه سپک سپک پروت وي٠

{شهزاده" شيرين زوى "ننګ جريده - دويم کال- دويمه ګڼه - مرغومي-۱۳۸۳- ل هـ}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او سپینه

دعمرله پلوه دواړه همځولي ښکاري،خودصورت له پلوه کله سپینه اوږده اوتوره لنډه ګڼل کېږي اوکله تورې ته لویه او سپینې ته وړه ویل کېږي·دسپینې پرتندي داسې ځلالرونکی خال دی،چې لکه څراغ ترې هرخوارښاخوربږي·توره اوسپینه سهاراو ماښام دلږ وخت له پاره سره یوځای کېږي·ماښام توره پرسپینې تورڅادرغوړوي اودخلکوله نظره یې پټه وي،خوسهار بیادسپینې خال وځلېږي اودخلکو مخ ته نېغه ودرېږي·دتورې اوسپینې دغه لوبه هرڅوکویني،خوهر څوک یې پرمعنی نه پوهېږي·ځینې، خو د تورې او سپینې توپیر ځکه نشي کولای،چې د سترګوله نظره بې برخې دي،توره هم ورته توره ده او سپینه هم ،خوځینې دسترګوپه شتون کې هم د تورې او سپینې ترمنځ تفاوت نه شي کولای·

دربیم ډول هغه وګړي دي،چې پردغې لوبې ډېرښه پوهېږي·دغه وګړي دنوروپه پرتله لږکي دي ، خودغه لږه کې هم ټول یومخ یورازنه دي،ځینې داسې دي چې دتورې او سپینې پرکړو وړو پو هېږي ،خو نورددوی دکړنې پرمعنی نه شي پوهولی او ځینې داسې دي،چې خپله هم پوهېږي اونوروته هم دتورې اوسپینې روان کردارته دځیرنې بلنه ورکوي ·

دوی دتورې اوسپینې دغه لوبه بې معنی نه ګڼي، ددوی په تلواوراتلوخپله هم ادېښمن دي اونوروته هم وایې چې بې پروایي به نه کوئ؛ځکه،چې دغه توره اوسپینه دلوی پاچا پرحکم هرانسان ته دخپلې برخې ټول توکي وخت پر وخت دیوه توکي په بدل کې راوړي·که انسان دغه توکي غواړي اوکه یې نه غواړي،خودوی یې ورته راوړي؛نوانسان بایددهغه وخت له پاره فکر وکړي،چې دغه توره اوسپینه،چې شپه اوورځ نومېږي ورته دخپلې برخې وروستی توکی یعنې مرګ راوړي اوژوند ترې اخلي·

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین او برگ

له هغې ورځې راپه دې خواچې مادې غم لړلې نرۍ ته سترګې غړولې؛ښی اوکیڼ لاس مې پېژندلی؛د ښواوبدوپه توپیرپوهېدلی یم؛دګناه اوثواب احساس راسره پیداشوی٠دسپین اوبرګ جګړه ګورم٠

دواړه جګړه ماران دزړه پرسترګووینم ،چې یو لکه هېنداره تک سپین دی،دستوري په څېر پرقېږي او دځراغ په شان رڼاکوي،خوبل لکه پړانګ برګ برګ دی،دمړک په څېربده بڼه لري او پرېبلا بېلو بڼوله سپین سره جنګېږي٠

سپین لکه رښتینی افغان نه تسلیمېدونکی دریځ لري٠دخپل مخالف پر وړاندې خپل سر نه ټېټوي٠هغه غواړي،چې خپله سپېڅلتیا وساتي او خپله سپینه لمن له برګ نه پراغېزمندۍ برګه نه کړي،خودبرګ سترګې دهغه پړکېدا اوځلېدا ته نه غړېږي،دهغه روڼتیا نه شي زغملی؛هغه هڅه کوي چې سپین ترخپل اغېزلاندې راولي،دځان په ډول یې رنګ کړي، اویایې له هغه ملک څخه وباسي چې دوی دواړه په کې اوسېږي٠

برګ پرسپین داسې یرغلونه کوي لکه پر افغان ولس چې هخامنشیانو، هندوانو، سکندرمقدوني، ظهیرالدین بابر، چنګېز، انګرېز،او روس ترسره کړي دي٠هغه دسپین دسر ټیټې له پاره له هرراز زوراو هر ډول توکیوڅخه کاراخلي،خوسپین لکه واورین غر ورته تک سپین په مخکې ولاړدی اوپه کلکه دخپل ځان ساتنه کوي٠

دغه جګړه له هغې ورځې راپه دې خوا روانه ده چې مادې غم لړلې نرۍکې سترګې غړولې،ښی او کیڼ لاس مې پېژندلی،دښواوبدو په توپیر پوهېدلی یم،دګناه اوثواب احساس را سره پیداشوی٠

زه یـــې دزړه پرسترګـــو وینـــم،پرون هـــــم دغه جګړه روانه وه، نن هم دغه جګړه روانه ده اوسبابه هم دغه جګړه روانه وي دانه پاییدونکې (نه ختمېدونکې) جګړه ده٠ زه باور لرم،چې دغه جګړه به ترهغې ورځې روانه وي؛ترڅو،چې زه له دې غملړلې نرۍ څخه سترګې پټې کړم٠هو!کله، چې زه له دې غملړلې نرۍ څخه سترګې پټې کړم،نودغه جګړه به هم پای ته ورسېږي ځکه چې دازمایه زړه کې زمادایمان اونفسجګړه ده٠

{دوشنبه ، دزمري ۱۹- ۱۳۸۳ لمریزهـ- کچه ګړۍ – پېښور}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرام

خدای خبر چې بلبل به له څه وخت راهسې تږی و؛ خوارکي هڅه کوله چې دګلاب په زرین کنډولي کې دسپینو پرخو پر سپینو شېدوخپله وچه ژبه لمده کړي اودخپلې وچې مرۍ وچه شپېلۍ دخوږوخوږو نغموله پاره غوړه اوتازه کاندي٠پرهمدې هیله دچنارله لوړې څانګې راښکته شواودګلبوټي پرسر یې دوره ووهله،خو دګلاب زرین کنډولي ته داغزیو څارونکي ولاړو٠

نه پوهېده چې څه وکړي،دواړو خوانه ورته خپل مرګ سترګکونه وهل٠له یولوري پرې تندې مرګوني بریدونه کول اوله بل پلوه ورته داغزیو تورو اونېزو دمرګ زېرې ورکاوه٠له ډېرې تندې دبلبل خوارکي خوله خلاصه کېدله،خو د اغزیو له بېړنۍ مړینې ورته دتندې وژنه لږ لرې ښکارېده٠ بېرته دچناردنګې څانګې ته وروالوته؛په سوو ناروېې پېل وکړ،مرۍ یې نوره هم وچه شوه،تنده یې زیاته شوه،بیایې دګلاب پرزرین کنډولي غوټه ووهله،خوبیایې هم ولیدل چې د ګلاب زرین کنډولي ته داغزیو بې شمېره ساتونکي ناست دي٠ څودورې یې ووهلې،له سترډیایې خوله خلاصه پاتې شوه،خوژبه یې لمده نه شوه٠

بیاخپل دمه ځای ته ورغی دچنار په څانګه کښېناستهٔ،وزرونه یې ځوړند شول ،ژبه یې راووته خو دپرخو سپینوشېدوته یې نیم زړه نه و٠زړه نازړه یې بیا دګلاب دزرین کنډولي پرلور وزرونه وټپول خوداځل هم ورته ګلبڼ کربلا اوګلبوټی د اغزیو غشي په لاس ((یزید)) وبرېښېده٠غوښتل یې بېرته دچنارهسکې څانګې ته ورشي،خودزړه زورېې تمام شوی و؛ونه توانېده،چې لوړښاخ ته ځان ورسوي؛نو په هغه ټیټه څانګه کښېناسته،چې دګلبوټي سرته غځېدلې وه٠ورو،ورودڅانګې سرته ورغی،دګلاب زرین کنډولي ته یې سرځوړندنېولی و،چې پرتګې اوسترې بلبل له تندې اوسترياسره خوب هم برید وکړ٠سترګې یې پټې شوې،پښې یې سستې شوې او دچنارله څانګې لاندې پرګلبوټي راپرېووت٠ټټر یې داغزیوپه تېرو غشوټپي شو،خوخپل مرام ته ورسېده٠

دزمري ۲۹مه ۱۳۸۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتنګ او مېږی

د پتنګ پرشمعې سوی وجودزمونږ پرهغه بام چې مونږ به پرې دشپې ناسته اوملاسته کوله دخلکوله نظره داسې ګوښه پروت و لکه په دین او وطن مین غازي چې داسلام اوخاوري له دښمنانو سره په جګړه کې شهید کړای شوی وي اوصورت یې په داسې ځای کې پاتې وي ، چې نه ترې خپل غازیان ملګري خبروي اونه ترې نور مسلمانان،چې په درناوي یې خاوروته وسپاري٠

مادسباناري پروخت هغه ولید،چې یوتک سور مېږی ترې لکه سور لېوه راتاوو٠هڅه یې کوله،چې خپلې خونې ته یې یوسي اوهلته یې ښه په کراره، کراره وشپېلوي٠په همدې هیله به یې کله په خپل ځان پسې داسې راکاږه لکه روغ موټر چې په وران موټر کې پری اچولی وي اوپرځان پسې یې راکاږي اوکله به یې شاته خپل تندی لکه دټیکټر ښاخې ورارږم کړ٠

دمېږي کور له بامه دیوي لوېشتې پراندازي لوړپه ((سینه پناه)) دېوال کې وه٠په ډېروستونزویې دپتنګ مړی تردېواله ورساوه،خوکله به یې چې پر دېواله ددوه ګوتوپراندازي پورته کړ؛نودپتنګ له مړصورت سره به خپله هم لاندې راپرېووت٠بیابه یې هڅه وکړه،خوهره هڅه به یې ترلومړي ځل نیمګړې وه٠

څوځله پورته شو،خوکله به هغه لاندې اودپتنګ مړی به پرې دپاسه راپرېووت اوکله به دپتنګ خوارکي مړی لاندې اودی به پرې دپاسه شو٠

ډېرکوښښ یې وکړ،خوونه توانېد،چې دغه کباب شوی پتنګ خپل کورته ورسوي٠یوه شېبه ورنه تاو راتاوشو،خوښایي پوهېدلی به وي،چې ((په یوګل نه پسرلی کېږي)) ځکه،خو دنورو مېږیانولاري ته ورغی،له هغوی سره خوله پرخوله شو اوله ځان سره یې مله کړل٠دهغوی پرملتیا ، ملګرتیا اومرسته یې وکړای شول چې په اسانۍ سره دپتنګ جنازه پورته کړي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخه خبره

بهلول له ښاره په پنځلس افغانۍ دانگوروبوټۍ راوړ،په باغچه کې یې کښېنولو،دونې وچه خاده (څانگه) یې ورته په ځمکه کې ښخه کړه اوتاک یې پرې وروخېژا وه٠

تاک دښې پالنې اوڅارنې پرسبب ډېر ژر وده وکړه اوبنجخه (څانگه)یې په خپلو شنو پاڼوکې داسې وپوښله لکه کلیواله پېغله چې په شنه لوپټه کې نغښتلې ولاړه وي٠

بهلول بله غټه خمبه (څانگه)هم ورته ودروله اود تاک څانگې یې پربنجخې پورې پر زړو ټوټوداسې غوټه کړې لکه ډاکټرچې دچاله ژوبلو گوتوسپین سان تاوکړي٠

تاک لکه نازولی ماشوم هره ورځ موټی موټی لويېده٠لږه موده کې پرغټې خادې هم لکه کېږدۍ ورکوډۍ شو٠

بهلول داځل ورته لویه څېره ووهله اوتاک یې پرې وروخېژاوه٠

تاک دوخت پرتېرېدو پرتوله څېره لکه شین بخمل وغوړېده٠څه موده پرې پر دښامار په څېر پروت و،چې دبادطوفاني څپې څېره دټغر په شان پر ځمکې هواره کړه٠

بهلول دڅېرې پرلیدلو یوه شېبه سرځوړند نېولی و،خوله لږځنډوروسته یې لستوڼي راونغاړل اود تاک په پورته کولو یې پېل وکړ٠غوښتل یې تاک بېخي له څېرې رابېل کړي اوداځل ورته ښه کلکه څېره جوړه کړي،خوتاک د((ژورې *)) په شان په څېرې خوله ښخه کړې وه٠دڅېرې اوتاک بهلول سم لکه دنوک اووری بهلول و٠

بهلول پرپوره پام لکه له څاروي،چې څرمن وباسي دتاک څانگې دڅېرې له خادو څخه بېلې کړې او ژوره یوډول وینه څښوونکی نری ژوندی،چې په اوبو کې ژوند کوي اوږه یې تري لاندې کړه، چې له څېرې یې لږبله خوا واړوي، خودوه درې قدمه یې اخستي نه وه،چې پښه یې په ښاخ کې ونښته اوله تاک سره پرڅېره ور پریوتو؛وچ خنډېې په لاس کې ورننوت؛ژرراپورته شو،تاک ته یې کلکه لغته ورکړه اوپه غصه یې ورته وویل:-((بې ننگه بوټیه! ټول عمردې دنورو پر اوږې تېرکړ،خو یوه شېبه پرخپلو پښودرېدلی نه شې،چا رښتیا ویلي)) :-

))چـــې تکیـــه د چا پر بل وي

پــه پوکي یې پرځېدل وي((

{شهزاده "شیرین زوی" ننگ جریده: دویم کال،لومړۍ گڼه، پرلپسې پنځمه گڼه،۱۳۸۳ ل،لړم}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېڅلې جگړه

زه پوهېدم چې ددغې جگړې پایله دهغې په گټه ده،ځکه چې زه تش لاسی وم اوهغه په ښووسلو سمبال وه؛دوریځولینده اودبڼوغشي یې درلودل؛د نظر بمونواودخندا تندرونوېې دزړونو مانۍ لړځولې،د شونډوسکروټوېې وریتول کول اودمخ ((شعاع))،خویې داوسپنوزړونه هم اوبه کولی شو۰

مانه غوښتل،چې له هغې سره دسترگوجنگ وکړم،خولېوني زړه مې دامیدونولښکردهغې پرلور کومنده کړ۰

غوښتل یې دهغې دزړه سیمه ونیسي اوزماد مینې له پاره په کې جونگړه جوړه کړي،خوله بده مرغه چې لښکرله سختې ماتې سره مخ شواودزړه په پاچاهۍ مې غمونواودردونوبریدوکړ۰نړدې و، چې دزړه پاچاهي مې ورانه کړي،خودوژل شویو سربازانو زامن چې ارمانونه نومېدل،راپورته شول داسوېلیو اوآهونو پر وسلې یې پاچاهي له ورانېدو څخه وژغورله،خوجگړه لا لکه دافغانانو خپل منځي جگړه له بې ساري تاوانه ډکه روا نه وه۰بې شماره امیدونه مې لکه دگلاب گلونه ورژېدل۰دزړه مانۍ مې لکه زلزلې وهلی دیوال ودرځېده اودگرېوان تنۍ مې د لېونتوب داړه مارانو چورکړې۰

دجگړې ټول تاوانونه زماپر برخه وه؛دهغې یوه ذره زیان هم ونه شو؛مازې څوجنگې اسیران ترې پاتې دي،چې دبشري حقوقو تربریده یې هم ښه ساتم؛دزړه غوښې اووینې دډوډۍ اواوبو پرځای ورکوم،خوجگړه هغه وخت پای ته ورسېدله،چې هغې دخپلې کوڅې پردسمال دجنگ بندی غړ پورته کړ۰په غړکې یې دبندیانوغوښتنه هم نغښتې وه۰اوس زه نه پوهېږم،چې بندیان یې وروسپارم او که نه ؟

له هغې سره زما یو بندي هم نه شته، چې پر دغو بندیانو یې تبادله کړم؛ ماته دهغې زړه ښه معلوم دی، خو که د هغې اسیران هم ورونه سپارم، نو د زړه خونه مې داسې درځېدلې،چې په پوکې یې هم د نړېدلوامکان شته؛هسې نه چې دغه خونه ولوېږي اوخدای مه کړه دهغې اسیران یادونه په کې ژوبل شي۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته هم لمر يې!

په دې خبره کې هېڅ شک نه شته، د لمر مقام ډېر لوړ دی، وړانګې يې پر ټوله نړۍ خورې دي، هر ژوندی يې رڼا ته اړدی، د ځمکې له مخ نه رنځونه ختموي اونباتاتوته رنګ اوخوندوربخښي٠که لمر نه وای مونږبه خپل ځانونه هم نه وای پېژندلي؛نړۍ به قبرته ورته توره تياره وای٠همدغه لمردی چې د وړانګوپرغشوتوره شپه ولې اودتورې تيارې جنازې ته اوږه ورکوي٠دلمر زرينې وړانګې ترسرو زروهم ډېرې ارزښتناکې دي٠

په دې کې هېڅ شک نه شته،دلمرمقام ډېرلوړ دی اومونږ ټول يې په وړتياااوړتياپوهېږو،خو ستاينه يې نه کوو٠

زه نه وايم چې ته به لمرنه يې٠ته به هم لمرېې، ټول ارزښتونه اوصفتونه به دې دلمروي؛دشهرت وړانګې به دې پرټوله نړۍ خورې وي،دعلم رڼا ته به دې هرڅوک اړوي اودناروغيوپردرملنه به هم پوهېږې،نباتاتوته به پرخپل هنر رنګ اوخوندهم ورکولی شې،دمخ رڼابه دې تيارې رڼوي،ستا ارزښت به ترسرو زرو ډېر وي هو! ته به انسانانو ته انسانيت هم ورښودلی شې٠

زه نه وايم چې ته به لمر نه يې٠ستا ټول ارزښتونه اوصفتونه به دلمر وي،خوته هم لکه لمرله چانه خپله ستاينه مه غواړه٠په خپل غوره مقام دهغه ښښتن شکراداکړه چاچې تاته دغه برخه دربخښلې٠ هسې نه،چې هغه تادناشکرۍ له مخې دتورې شپې په غېږه کې ورک کړي اوهغه څوک چې تاته هېڅ نه ښکاري هغوی به لکه ستورې وځلوي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډل که غنه

لړي لړي دتوروغرونو پرتورواوښانو دژمي سپينې واورې باروې،خودژمي موسم دوه مياشتې مخکې کېده وړې وه٠ دپسرلي پسته،پسته وږمه داسې لګېده لکه له زيارکښ نه چې خپله مينه پر خپلو وربښمينو زلفوپه مينه،مينه دمزدورۍ ګردونه څنډې٠سپوږمۍ هم لکه ښاري پېغله خپل ټول مخ دورېځوله حجابه راکښلی و٠

مونږخوخواږه ملګري دخپل کورترڅنګ دخوړپر سپينواوپستوشګو دپسرلي هوا اودسپوږمۍ رڼاته ناست وو٠تېرماسخوتن و،ښکلی ادبي بنډارمو جوړکړی و؛داسې بنډارلکه عاشق اومعشوقې چې دسپوږمۍ رڼاهم پرې اينبې وي اوددېوال سيوري ته يې دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پاڼه ،پاڼه غوړولي وي٠ مونږهم دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پرانستي وه٠دژوندښې اوبدې خاطرې موسره لوستلې ٠کله به دغمونواودردونوجهان ته ورننوتو اوکله به مود خوشحالۍ اونېکمرغۍ په نړۍ کې سترګې وغړولې چابه دتېروخت پرتېرېدودخوښۍ احساس کاوه او چابه هماغه ناداني اوسادګي پاچايي ګڼله٠شپه چې څومره پخېده هومره مودزړه خواله خوږېدله٠دملګروله زړونونه لکه ستوري سپينې اوښکلې خبرې راوتلې٠مونږه هريوه به دبل له سپينواوخوږوخبروداسې خونداخيسته لکه د قاف ښاپېرۍ چې دسپينو زرو په جام کې خواږه شات راکوي٠يوه به چې وويل:-((ځئ چې څونيمه شپه شوه)) بل به پرې غږکړ:-((کښېنه ياره داسې شپه کله کله راځي))٠د يوه هم زړه نه کېده چې خواږه ياران، خوږې خبرې،دپسرلي مسته هوااود سپوږمۍ زړه راښکونکې رڼاپرېږدي اولکه مارد خپلې خونې په سوړه ورننوځي،خو زمونږ دغه خواږه بنډارته دپای ټکی څکه کېښودل شو،چې ناڅاپه زمونږ يو ملګري خپله څپلۍ دځمکې پرلور وروتوغوله٠غرب شو،داسې غرب،چې زمونږ د خيال مانۍ يې لکه((پنګوڼ)) څښتن تعالی ته په سجده کړه٠ زمونږ ټولو سترګې دهغه پرلور وراوښتې٠ هغه بېرته خپله څپلۍ پورته کړه،پرڅپلۍ ويشتل شوي ځای ته يې وکتل،اوږې يې پورته پورته واچولې اوله ځانه سره وبنګېده:-((مورمې پرې بوره کړه))زمونږبل ملګری له خپله ځايه ورپورته شو، سترګې يې دځمکې پرلور واچولې اووېې پوښتل:-((څه شی و؟))٠هغه ځواب ورکړ:-((غونډل و،مرمې کړ،داوګوره، دغه دی))٠مونږټول پروژل شوي توکي ورټول شوو٠احمدشاه هغه له ځمکې څخه پورته کړ،په ګوتوکې يې واړاوه راواړاوه اوپه غصه يې عبدالسلام ته وويل:- ((کښېنه خوارمه شې،زمونږه خوږ بنډاردې راوران کړ،لږفکر ښه دی،دظالم غونډل پر ځای دې مظلومې غنې ته سزاورکړه٠ دزمري ۲-۱۳۸۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستر راز

ورځ په تلوکي وه اوداسمان پرخړي لمن يې د ماښام په توري سیاهۍ داسې کرښې کښلي وې، چې چادورځې پای اوچادشپې پیل ګڼلې٠

کرښې دلوستلوله پلوه دومره ساده اورواني وې، چې لوستي،خولاڅه چې نالوستي پرې هم پوهېدلای شول،خوخلک دمادیاتوپه لټه کې داسې بوخت شوي و،چې دکرښوپرلوستلوېې سرونه نه خوږول، یوازې سرلیک به يې دورځې دپای اودشپې د پیل په نوم نوماوه ٠

لیکوال دخپل هغه مسولیت پراساس،چې دولس سترګې اودحالا تو ژباړن ګڼل کېدو دتصورسترګې (عینکې)پرسترګوکړې اوکرښوته ځیرشو٠دکرښو سرلیک چې خلکو دورځې پای اودشپې پیل ګاڼه، هغه انسانانوته دورځې پیغام وه٠ورځې ترهمدې

سرلیک لاندې کښلی وه:-

))زه درنه ځم او تاسې پرلوی الله (ج) سپارم،خوپه تلو تلو کې غواړم ،چې تاسو دڅښتن تعالی د قدرت پریوستر راز پوه کړم؛هغه دا،چې تاسې کوم وختونه دورځې اوشپې په نومونو نومولي په حقیقت کې هغه دڅښتن تعالی دځواک داسې زنځیردی،چې یوه کړی يې دپولادواوبله يې د الماسوده٠څښتن تعالی ددغه زنځیریوسرپریواو بل سر پربل توکي پورې تړلی دی٠یوتوکی لکه روغ موټرپرمخ روان دی اوبل توکی لکه وران موټر پر همدې زنځیر راکاږي٠ددغه زنځیرپولادي کړۍ چې تاسوته مخامخ شي،نوتاسوېې شپه بولئ او چې هغه ستاسوله نظره تېره شي اوسپینه الماسي کړۍ تاسوته مخامخ شي،نو هغه ورځ ګڼئ،خودا داسې نه ده٠دڅښتن تعالی دغه اوږد زنځیرچې پر هرې کړۍ يې دولس ساعته مزل کېدای شي؛تاسې يې دیوې ورځې اویوې شپې پرنومونو پېژنئ،خودا په حقیقت کې هغه زنځیردی چې یوتوکی يې له آدمه ع ترقیامته پر مخ روان دی،اوبل به ترهغې پورې راکاږي؛ترڅو،چې يې ستاسومخ ته راوړي٠د دواړو توکو نومونه له څلوروتوروځنې جوړېږي٠ توپیر يې په خپلوکې دادی،چې دیودپای توری دتللوپرمعنی ولاړدی اودبل لومړی توری دراتللوپر معنی ولاړاودپای توري يې له راتللو وروسته دتل پاتې کېدلوپه غرض پروت دی٠دواړه توکي څښتن تعالی دخپل ځواک پرهمدغه زنځیرتړلي،چې یوه کړۍ يې پولادي (شپه)ده اوبله يې الماسي(ورځ) ده٠

پوهېږئ!د همدغې ورځې اوشپې دزنځیرپریوسر پورې دنیا تړلې،چې تلونکې اوفناکېدونکې ده او پربل سر پورې يې اخرت،چې راتلونکی اوتلپاتې کېدونکی دی))٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه ورونه

ډېرځل مې دجمعې رخصتي هم له کورنه بهر تېرېده؛یابه دکوم رنځورپوښتنې ته تلم اویابه دکوم یاراودوست لیدلوته٠

یوه جمعه چې نه کوم کارراپرغاړې و اونه مې چېرته دتللوتکل درلوده؛له ځان سره مې پرېکړه وکړه،چې نن ورځ به په داسې خوب تېروم،چې د ټولې اونۍ دبې خوبۍ تشه پرې ډکه شي٠

له سباناري وروسته پرخپلې بسترې څملاستم؛ سترګې مې لاسره نه وې ورغلې،چې په انګرکې شورشو،وارخطاورپورته شوم٠انګرته ور ووتم،ګورم چې دواړه زامن مې په خپلوکې لاس او ګرېوان دي٠ زماپرلیدودواړه داسې غلي ودرېدل لکه هېڅ یې چې نه وي کړي،خوپرختېواوخاوروککړوجامو یې دعمل څرګندونه کوله٠

مادواړو پسې له ونې شنه لښته راغوځه کړه،خو سپین سرې مورمې مخ ته ودرېده،لښته یې رانه واخسته اوخپل لمسیان یې له وهلو وژغورل،خوپر دواړویې غوړونه ونېول،توبه یې پرې وکښله٠ماهم ورته یوکتاب خبرې وکړې اونوربېرته پرخپلې بسترې څملاستم٠

خواږه خوب وړی وم،چې بیامې دمورغږترغوږه شو:-((هلئ الکول راوړئ))٠دغږله اورېدوسره سم مې دخوب مرغه والوت ؛په بېړه ورپورته شوم،انګړ ته ورووتم،ګورم چې یوولس کلن زوی مې په انګړ کې لکه دکمونستانو رېی(بیرغ) په وینوتک سور ولاړدی او مورمې ورته پرټپې شوي ځای په الکولو لوندمالوچ موښې٠

ما غوښتل چې ډاکټر ته یې ورولم، خو ومې لید، چې زخم د ګنډلونه و٠ ډاکټرته له وروستوتېرشوم او د پېښې پرهکله مې پلټنه پیل کړه٠

پېښه بیاهم ددواړو ورونو ترمنځ پېښه شوې وه٠

دبرېښنامزی مې راواخیست اوپرنهه کلن زوی مې دوهلو پیل وکړ٠

مورمې پرخپلولمسیانوډېره مهربانه وه٠هغې هڅه کوله چې خپل لمسي له وهلو وژغوري،څوځله یې وویل:- ((زویه بس یې دی،مړدې کړو،پر وهلو نه سمېږي))،خوزه داسې وم لکه خوب مې چې سرته ختلی وي؛وارپه وار مې غوصه زیاتېده٠

مورمې دخپل لمسي کړیکو وردوله اوپه قهرجنه لهجه یې په انګړکې ولاړې ونې ته لاس ونېوه اوویې ویل:-((که ددې ونې ټولې لښتې پرې ماتې کړې،خو چې الله (ج)یې سم نه کړي پروهلو به یې پر لارنه کړې))٠

هغې غوښتل چې ماشوم زما له منګولو خلاص کړي او ما غوښتل چې دومره یې وډبوم، چې تـــرڅـــو ژوندی وي بیاله خپل وروړسره جنګ ونه کړي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعقل مرغه مې داسې دسرله پنجرې الوتی و،چې دموردې وینا ته ،چې:-((زویه پروهلو نه سمېږي)) مادزه یې سموم ځواب ورکولو۰دې کې دکورنۍ نوروغړوماشوم زماله منګول نه لکه باز والوځاوه۰

ماشوم منډه کړه دانګړدروازې ته ورغی اوله هماغه ځایه یې پرخپل ورور ورغبرګړ:-((ای شوروي والله (ج)که رانه خلاص شې،زه پښتون یم،پښتون ملامت ته وې اووهل ماوخوړل))۰

ما چې دخپل زوی دغه ویناواورېده، نود خوشحال خان "ختټک"دې انځورته فکر وېوړم، چې :- ((که هر څو یې سمومه نه سمېږي پښتانه دي دکړوکاڼودېــــوال))

{شهزاده"شیرین زوی"ورځ مجله: پنځم کال ،دربیمه ګڼه ۱۳۸۳ ل هـ - لېندۍ اومرغومی،پرله پسې ۲۹ ګڼه}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شک

نه مې غوښتل چې ددرواغجن تور پرې ولګوم ځکه،چې له يوې خوا ګومان دايمان زيان دی اوله بل پلوه دهغه پرمخ سپينو ږکو(سپينې ږيرې)اوبېوسۍ دا اجازه نه راکوله،چې خبروته يې دشک پر سترګه وګورم،خودسپين ږيري غټې،غټې خبرې مې هم د زړه په نړۍ کې نه ځايېدې کله به مې له ځان سره وويل راځه پرې غږکړه،چې پرېږده باباد ګورپرغاړه ولاړيې او دومره درواغ وايې اوکله به مې په زړه کې راغلل پرېږده يې چې نورڅه بوس بادوي ۰

زه پرهمدغه ذهني شخړه اخته ورته سرته ولاړوم او بوډا دېوال ته ډډه وهلې وه،نيمچه ځوانان ترې تاوشوي و،هغه دلمرله پيتاوي اوځوانانو دهغه له تودې مرکې اوغټو غټو خبرو څخه خونداخسته ۰

سپين ږيری يوه شېبه غلی شو،سرېې دځمکې لور ته ځوړندنېولی و،چې يوهلک پرې غږکړ:-((ښه بابا بياڅه وشول !؟)) هغه لړسرنېغ کړهلک ته يې وروکتل اوويې ويل:-((بچيه !پرهغې شپې مې کم نه کم شل پنځه ويشت بلاګانې ووژلې،ډېرخوشحاله دخپل کاله پرلور روان وم،چې د زمريانو يوه ډله رانه راتاوه شوه))۰

بوډا دهمدې خبرې له کولوسره بياغلی شواود ځمکې پر مخ يې دکرښوکښل پېل کړل،خوهلکانو بياهم چوپتياته پرې نه ښودو۰يوه پرې غږکړ:-((بابااله زمريانودې ښنګه ځان خلاص کړ؟))۰

سپين ږيري،ږيره موټی کړه اوخوله يې پرانسته:-((بچيه! عجيبه وخت و توري ته مې لاس کړ اوپر زمريانومې بريد وکړ،پرهرګوزاربه مې ديوه سرله تنې بېلولوکله چې ډېر ستړی شوم اوومې ليدل،چې ډلې ډلې زمريان له هرلوري نه راروان دي،نوپه هواشوم لاسونه مې لکه وزرونه خوځول اوپر سر يې ګرځېدم))۰

دسپين ږيري خبره لاپوره شوې نه وه،چې زمادزړه پوکانۍ راوپرسېده اوپرې ورغږمې کړو:-((بابا په خوب کې!؟))۰

هغه په داسې حال کې چې سترګې يې دارمان پر اوښکو نمجنې وې پورته په ښنګ راوکتل اوويې ويل:- ((هو بچيه، خو دځوانۍ په خوب کې))۰

{شهزاده"شيرين زوی "لمن مجله: لومړی کال - لومړۍ ګڼه - زمری - تله -۱۳۸۴ لمريز هجري}

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library